

Beste VvNu, ik heb de pen door gekregen van Nel, en dan schrijft ze Gerda haar verslag niet te kunnen evenaren maar ook jij heb weer een prachtig verhaal neer gezet. Na de laatste avond van VvNu in Avenhorn, wat net op het nippertje kon door gaan en wat een heel gezellige avond was, viel alles stil. Dat was wel een rare gewaarwording, ik had het idee eerst wel even in een gat te vallen. Helemaal niets meer, geen kinderen, kleinkinderen waar ik normaal één dag in de week oppas, geen vrijwilligerswerk, sport, alle afspraken die genoteerd stonden, niet even naar de bieb een ander boek halen, niets van dat alles. Toen moest ik wel even omschakelen, ook al ben ik iemand die zich niet zo snel verveeld. Dat doet me denken aan die toepasselijke tekst op de kaart van VvNu

"Geef je over aan wat er is, laat los wat er was, heb vertrouwen in wat er komt"

En inderdaad de dagen werden anders ingevuld, 's morgens voor negenen zorgden we, mijn man Frans en ik, dat we buiten waren om te wandelen. Maar dan besef je wel hoe bevoorrecht we zijn om in zo'n mooie omgeving te wonen. We zeiden regelmatig tegen elkaar je zult nu maar in de stad wonen op een etage met een paar kindjes.



Er waren dagen bij dat we niemand tegen kwamen. De tuin was ook nog nooit zo vroeg helemaal op orde, door het mooie weer, een kadoetje in zo'n nare tijd. Je wordt ook vindingrijk. Onze kleinzoon werd 18 april 6 jaar, hij verheugde zich er enorm op. Maar het kon natuurlijk niet gevierd worden, wij besloten toch maar even heen te gaan als verrassing. Eigen koffie etc. mee, zij wonen in Friesland. Met veel ballonnen en muziekmakend en zingend en natuurlijk een kadoetje hem verrast, en wat was hij super blij. Op afstand gezellig uiteraard buiten een koppie gedaan. We hadden ook heel wat tulpen meegenomen om daar mensen blij mee te maken. De andere kleinzoons die in de buurt wonen brachten af en toe wat lekkers, eigen gebakken koekjes, 'n warme eierpannenkoek belegd enz. heel lief dat ze ons zo verwenden.

Verder veel achter de naaimachine gezeten, heel wat mondkapjes gemaakt, waarbij ook met bijpassende tas, die allemaal naar Frankrijk zijn verstuurd naar een kennis. Ik had gelukkig ook nog heel wat stofjes en ideeën in huis die ik maak voor de Baanbreker. Wordt verkocht in de winkel in Enkhuizen. Alle opbrengsten uit de verkoop zijn ten bate van het dak en thuislozen project van de Baanbreker.

Verder lezen of puzzelen, de dagen gingen toch wel snel, maar gelukkig mochten we langzamerhand weer wat meer, af en toe eens bezoek of op bezoek dat zijn toch wel dingen waar ik behoefte aan heb. De kleinkinderen weer even knuffelen. Sinds dat ze weer naar school gaan pas ik weer op, heerlijk, daar geniet ik nu dubbel van. Ik doe ook nog vrijwilligerswerk bij de Roerdomp, een afdeling van Leekerweide. Daar help ik bij de beautysalon. De cliënten 1 op 1 verwennen met een maskertje, nagels lakken, een handmassage, net waar ze zin in hebben. Maar jammer genoeg mag dat nog niet, terwijl ze er eigenlijk zoveel behoefte aan hebben, juist nu.



Ik heb veel bewondering voor iedereen die zich inzet voor patiënten met covid19, maar ook de mensen die in de laboratoria werken aan de vaccins en de ontwikkelingen van de medicamenten tegen covid 19. We worden allemaal een beetje corona moe, maar laten we ons verstand er bij houden en hopen dat we weer zo snel mogelijk het normale leven kunnen hervatten, en dat we elkaar in goede gezondheid kunnen ontmoeten.

Ik geef de pen door aan Irma Klok.

